

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS DĖL TARPTAUTINIO VEŽIOJIMO AUTOMOBILIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiomis Šalimis“, atsižvelgdamos į palankų tarpusavio prekybinių ir ekonominių santykių vystymąsi,

siekdamos plėtoti vežiojimus automobiliais tarp abiejų šalių, taip pat tranzitu per jų teritorijas,

pripažindamos būtinybę vykdyti reguliarius ir nereguliuarus keleivių bei krovinių vežiojimus autotransporto priemonėmis,

s u s i t a r è:

I DALIS KELEIVIŲ VEŽIOJIMAS

1 straipsnis

1. Susitariančios Šalys keleivių vežiojimus autobusais vykdo suderinusios su abiejų valstybių kompetentingomis įstaigomis.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos iš anksto pateikia viena kitai pasiūlymus dėl tokių vežiojimų organizavimo. Šiuose pasiūlymuose turi būti tokie duomenys: vežėjo(firmos) pavadinimas, važiavimo maršrutas, eismo tvarkaraštis, valstybės sienos pervažiavimo vieta bei laikas, tarifai, sustojimo punktai, kuriuose vežėjas išlaipina ir įlaipina keleivius, taip pat numatomas vežiojimo periodas.

2 straipsnis

1. Nereguliarieai vežant keleivius autobusais tarp abiejų valstybių arba tranzitu per jų teritorijas, išskyrus šio Susitarimo 3 straipsnyje numatytus vežiojimus, reikalingi leidimai, kuriuos išduoda Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos.

2. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos išduoda leidimus tai kelio daliai, kuri eina per jų teritoriją.

3. Kiekvienam nereguliariam keleivių vežimui autobusu turi būti išduotas atskiras leidimas, leidžiantis atlikti vieną reisą ten ir atgal, jei leidime neparasyta kitaip.

3 straipsnis

1. Susitariančios Šalys nereikalauja leidimų nereguliariam keleivių vežimui autobusais:

a) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu per visą kelionę, prasidedančią ir besibaigiančią Susitariančios Šalies, kurioje registruotas autobusas, teritorijoje;

b) jeigu ta pati keleivių grupė vežama tuo pačiu autobusu viena kryptimi per visą kelionę, kai kelionė prasideda Susitariančios Šalies teritorijoje, kurioje registruotas autobusas ir baigiasi kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad į šalį, kurioje registruotas autobusas, jis grįš tuščias arba atvirkščiai;

2. Leidimas taip pat nereikalingas, jei sugedęs autobusas keičiamas kitu.

3. Šio straipsnio 1 punkte numatytų vežiojimų atvejais autobuso vairuotojas privalo turėti patvirtintą keleivių sąrašą.

II DALIS KROVINIŲ VEŽIOJIMAS

4 straipsnis

1. Kroviniai tarp abiejų Susitariančių Šalių arba tranzitu per jų teritorijas į trečiąsias valstybes, išskyrus šio Susitarimo 5 straipsnyje numatytus vežiojimus, vežami kroviniais automobiliais su priekabomis ar puspriekabėmis arba be jų, pagal Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų išduodamus leidimus.

2. Kiekvienam krovinų vežimui, atliekamam krovininiu automobiliu su priekaba ar puspriekabe arba be jų, turi būti išduotas atskiras leidimas, suteikiantis teisę atlikti vieną reisą ten ir atgal, jei leidime nenumatyta kitaip.

5 straipsnis

1. Leidimų, minimų šio Susitarimo 4 straipsnyje, nereikalaujama vežant:

- a) eksponatus, įrengimus ir medžiagas, skirtas mugėms bei parodoms;
- b) transporto priemones, gyvūnus, taip pat įvairų inventorių ir turtą, skirtą sporto renginiams;
- c) teatro dekoracijas ir rekvizitus, muzikos instrumentus, kino filmavimo, radijo ir televizijos laidų įrengimus ir reikmenis;
- d) mirusiųjų kūnus ir palaikus;
- e) pašto siuntas;
- f) sugedusias transporto priemones;
- g) perkraustomą kilnojamąjį turtą;
- h) transporto priemonėmis, kurių maksimalus leistinas bendras svoris, įskaitant priekabą, neviršija 6 tonų arba keliamoji galia, įskaitant priekabos naudingą keliamąją galią, neviršija 3,5 tonų.

6 straipsnis

1. Kai transporto priemonių, vykstančių su kroviniais arba be jų, gabaritai ir svoris viršija kitos Susitariančios Šalies teritorijoje nustatytas normas, taip pat vežant pavojingus krovinis, vežėjas privalo gauti specialų kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimą.

2. Jeigu šio straipsnio 1 punkte minėtas leidimas apriboja transporto priemonių eismą atitinkamu maršrutu, turi būti vežiojama šiuo maršrutu.

III DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

7 straipsnis

1. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos kasmet perduoda vienos kitoms tarpusavyje suderintą leidimų blankų kiekį krovinų vežiojimams.

2. Leidimų blankai privalo turėti kompetentingos įstaigos antspaudą ir atsakingo asmens, išdavusio leidimą, parašą.

3. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos tarpusavyje suderina pasikeitimo leidimų blankais tvarką.

8 straipsnis

1. Vežiojimus, numatytus šiame Susitarime, gali atlikti tik tie vežėjai, kuriems pagal savo Šalies įstatymus leista vykdyti tarptautinius vežiojimus.

2. Autotransporto priemonės, vykdančios tarptautinius vežiojimus, privalo turėti savo šalies registravimo ir skiriamuosius ženklus.

9 straipsnis

1. Vienos Susitariančios Šalies vežėjams neleidžiama vežioti keleivių ir krovinių tarp dviejų punktų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, jeigu tam neduotas kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimas.

2. Vienos Susitariančios Šalies vežėjams neleidžiama vežioti krovinius iš kitos Susitariančios Šalies teritorijos į(iš) trečiąsias šalis, jei tam neduotas kitos Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos leidimas.

10 straipsnis

Krovinių vežiojimams, numatytiems šiame Susitarime, naudojami važtaraščiai, kurių forma privalo atitikti visuotinai priimtus tarptautinius pavyzdžius.

11 straipsnis

1. Autobuso arba krovinio automobilio vairuotojas privalo turėti nacionalinį arba tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, atitinkantį vairuojamos transporto priemonės kategoriją, ir transporto priemonės nacionalinius registravimo dokumentus.

2. Leidimas ir kiti dokumentai, kurie reikalaujami pagal šį Susitarimą, turi būti transporto priemonėje, kuriai jie išduoti ir pateikiami kontroliuojančių įstaigų reikalavimu.

12 straipsnis

Atsiskaitymai ir mokėjimai pagal šį Susitarimą atliekami pagal tuo metu tarp Susitariančių Šalių galiojančius tarpvyriausybinius Susitarimus dėl atsiskaitymų ir kitų mokėjimų, sudarytus Susitariančių Šalių įgaliotinių.

13 straipsnis

Keleivių ir krovinių vežiojimai pagal šį Susitarimą atliekami su vežėjo privalomo civilinės atsakomybės draudimo dėl tretiesiems asmenims padarytų nuostolių sąlyga. Vežėjas privalo iš anksto apdrausti kiekvieną transporto priemonę, vykdančią šiuos vežiojimus, nuo tokios atsakomybės.

14 straipsnis

Pasienio, muitinės ir kitai kontrolei taikomos dvišalių ir daugiašalių tarptautinių Sutarčių ir Susitarimų, kurių dalyvės yra Susitariančios Šalys, nuostatos, o sprendžiant nesureguliuotus tais Susitarimais ir Sutartimis klausimus, taikomi kiekvienos iš Susitariančių Šalių įstatymai.

15 straipsnis

Vežant sunkius ligojus, atliekant reguliarius keleivių vežiojimus maršrutiniais autobusais, taip pat vežant gyvulius ir greit gendančius krovinius, pasienio, muitinės ir kita kontrolė atliekama be eilės.

16 straipsnis

1. Vykdamas vežiojimus pagal šį Susitarimą, nuo muitinės rinkliavų ir leidimų abipusiai atleidžiami į kitos Susitariančios Šalies teritoriją įvežami:

a) degalai, esantys kiekvienam autotransporto priemonės modeliui numatytuose bakuose, susijusiuose su variklio degalų padavimo sistema, pagal technologiją ir konstrukciją;

b) tepalai, reikalingi pervežimo metu ir esantys autotransporto priemonėje jai įvažiuojant;

c) atsarginės dalys ir instrumentai, skirti sugedusios autotransporto priemonės, vykdančios tarptautinius vežiojimus, remontui.

2. Instrumentai ir nepanaudotos atsarginės dalys išvežamos atgal, o pakeistos atsarginės dalys turi būti išvežtos iš šalies arba muitinės priežiūroje sunaikintos.

17 straipsnis

1. Lietuvos Respublikos transporto priemonės, vežančios keleivius ir krovinius bei važiuojančios Baltarusijos Respublikos teritorija, ir Baltarusijos Respublikos transporto priemonės Lietuvos Respublikos teritorija, vadovaujantis šiuo Susitarimu, moka mokesčius ir valstybines rinkliavas už važiavimą bei atlygina padarytą žalą atitinkamai pagal Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos įstatymus.

2. Mokesčių ir valstybinių rinkliavų lengvatos nagrinėjamos atskirai ir nustatomos Mišrios komisijos protokolu.

18 straipsnis

Vienos iš Susitariančių Šalių vežėjai privalo laikytis tos Šalies, kurioje yra jų transporto priemonė, kelių eismo taisyklių ir kitų įstatymų.

19 straipsnis

Pažeidus šį Susitarimą, valstybės, kurioje įvyko pažeidimas, kompetentingos įstaigos prašymu, vežėjo valstybės kompetentinga įstaiga privalo imtis reikiamų priemonių, kad būtų užtikrintas Susitarimo vykdymas.

Vežėjo valstybės kompetentinga įstaiga informuoja kitos valstybės kompetentingą įstaigą apie priimtas priemones.

20 straipsnis

Siekdamos užtikrinti šio Susitarimo vykdymą, Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos palaikys tiesioginius kontaktus ir, pagal vienos iš Susitariančių Šalių pasiūlymą, ruoš pasitarimus dėl klausimų, susijusių su keleivių ir krovinių vežiojimo leidimų sistema, taip pat keisis patirtimi ir informacija apie išduodamų leidimų panaudojimą.

21 straipsnis

Visus ginčytinus klausimus, galinčius kilti dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo, Susitariančios Šalys sprendžia derybų ir konsultacijų būdu.

Jeigu Susitariančių Šalių Mišri komisija nesusitaria, tai ginčas gali būti perduotas arbitražiniam teismui ad hoc. Tam kiekviena Susitarianči Šalis paskiria po vieną arbitražą. Paskirtieji arbitražai išrenka trečiąjį arbitražą, kuriam suteikiamos Arbitražo pirmininko pareigos.

Arbitražas vyksta ieškinio pateikėjo šalyje arba, pagal Šalių susitarimą, kitoje vietoje.

22 straipsnis

Siekdamos padėti vykdyti šį Susitarimą ir spręsti ginčytinus klausimus, Susitariančios Šalys iš kompetentingų įstaigų atstovų sudaro Mišrią komisiją.

Mišrios komisijos posėdžiai vyksta ne rečiau kaip kartą per metus, paeiliui Susitariančių Šalių teritorijose.

23 straipsnis

Nesureguliuoti šiuo Susitarimu, taip pat dvišalėmis ir daugiašalėmis tarptautinėmis Sutartimis ir Susitarimais, kurių dalyvės yra Susitariančios Šalys, klausimai sprendžiami pagal kiekvienos iš Susitariančių Šalių įstatymus.

24 straipsnis

Šis Susitarimas neliečia Susitariančių Šalių teisių ir įsipareigojimų, išplaukiančių iš kitų tarptautinių Sutarčių ir Susitarimų.

25 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja nuo jo pasirašymo ir galioja penkis(5) metus, jei nė viena iš Susitariančių Šalių, ne vėliau kaip likus šešiams(6) mėnesiams iki penkerių(5) metų laikotarpio pabaigos, neatsisakys šio Susitarimo, jo galiojimas bus pratęstas neapibrėžtam laikui ir galios tol, kol viena iš Susitariančių Šalių, ne vėliau kaip prieš metus įspėjusi kitą Susitariančią Šalį, nedėnonsuos šio Susitarimo.

Sudaryta Vilniuje 1993 m. birželio mėn. 30 d. dviem autentiškais egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą juridinę galią. Kilus interpretacijos skirtumams, bus remiamasi tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
